

**REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE**

**KLASA: UP/II-034-02/25-01/243
URBROJ: 354-02/8-26-32
Zagreb, 29. rujna 2026.**

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od: Danijele Antolković, zamjenice predsjednice te Jasnice Lozo i Sanje Badrov Ranić, članica, postupajući po presudi Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, poslovni broj: UsII-34/2026-11 od 27. svibnja 2026., donesene povodom tužbe tužitelja Hrvatske šume d.o.o., Zagreb OIB: 69693144506, protiv Rješenja ovog tijela KLASA: UP/II-034-02/25-01/243, URBROJ: 354-02/8-26-21 od 12. siječnja 2026., donesenog povodom žalbe žalitelja Jelen Professional d.o.o., Belica, OIB: 01663410483, kojeg zastupa po punomoći odvjetnica Neva Radelić iz Odvjetničkog društva Stanić i Radelić j.t.d., Zagreb, izjavljene u odnosu na izmjenu ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-0009298, predmet nabave: cipele za tehničko osoblje-trekking, naručitelja Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, OIB: 69693144506, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21) te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16, 114/22 i 48/26, dalje u tekstu: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Odbija se prijedlog žalitelja Jelen Professional d.o.o., Belica za održavanjem usmene rasprave.
2. Odbija se žalba žalitelja Jelen Professional d.o.o., Belica kao neosnovana.
3. Odbija se zahtjev žalitelja za naknadom troškova žalbenog postupka.

O b r a z l o Ź e n j e

Naručitelj Hrvatske šume d.o.o., Zagreb, objavio je 13. rujna 2024. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) obavijest o nadmetanju s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F02-0009298, predmet nabave: cipele za tehničko osoblje-trekking. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija cijene u omjeru 90% i roka odaziva na reklamaciju u omjeru od 10%.

U predmetnom postupku javne nabave naručitelj je Odlukom o odabiru DIR/24-01/3441; 00-04-02/07-24-10, od 25. studenoga 2024. godine odabrao ponudu ponuditelja NMKA d.o.o., Zagreb, kao ekonomski najpovoljniju. Ocjena zakonitosti postupanja

naručitelja tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda i donošenja odluke o odabiru bila je predmetom žalbenog postupka vođenog pred Državnom komisijom za kontrolu postupaka javne nabave pod KLASA: UP/II-034-02/24-01/684. Ponuditelj Jelen Professional d.o.o., Belica je u žalbi osporavao valjanost odabrane ponude, u bitnom navodeći da ponuđeni predmet nabave ne udovoljava svim traženim minimalnim tehničkim karakteristikama. Državna komisija je rješenjem KLASA: UP/II-034-02/24-01/684, URBROJ: 354-02/10-25-5 od 17. siječnja 2025. godine odbila žalbu kao neosnovanu.

Naručitelj i odabrani ponuditelj sklopili su pisanim putem 3. ožujka 2025. godine Ugovor o kupoprodaji robe Broj ugovora: DIR/24-01/3441; 00-04-02/07-25-13.

U odnosu na izmjenu ugovora tijekom njegovog trajanja žalbu je 5. svibnja 2025. godine Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave izjavio gospodarski subjekt Jelen Professional d.o.o., Belica, koji žalbenim zahtjevom traži poništenje predmetnog ugovora o javnoj nabavi te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Postupajući po žalbi, Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave je Rješenjem KLASA: UP/II-034-02/25-01/243, URBROJ: 354-02/8-26-21, od 12. siječnja 2026. godine poništila Ugovor o kupoprodaji robe Broj: DIR/24-01/3441; 00-04-02/07-25-13, od 3. ožujka 2025. godine, sklopljen u postupku javne nabave cipela za tehničko osoblje-trekking, broj objave: 2024/S F02-0009298, naručitelja Hrvatske šume d.o.o., Zagreb.

Osporavajući zakonitost predmetnog rješenja, upravni spor je pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske pokrenuo naručitelj Hrvatske šume d.o.o., Zagreb. Postupajući po tužbi, sud je presudom poslovni broj: UsII-34/2026-11 od 27. svibnja 2026., poništio rješenje Državne komisije KLASA: UP/II-034-02/25-01/243, URBROJ: 354-02/8-26-21 od 12. siječnja 2026. i predmet vratio ovom državnom tijelu na ponovni postupak. Postupajući po navedenoj presudi kojom je u cijelosti poništeno rješenje KLASA: UP/II-034-02/25-01/243, URBROJ: 354-02/8-26-21, od 12. siječnja 2026. godine, ovo je tijelo ponovno ocijenilo žalbene navode žalitelja kako slijedi.

Žalitelj je izjavio žalbu u odnosu na izmjenu ugovora o javnoj nabavi tijekom njegovog trajanja. Žalbenim zahtjevom traži poništenje predmetnog ugovora o javnoj nabavi te da mu se naknade troškovi nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnom navodi da žalitelj iznosi neutemeljene tvrdnje, da isporuka robe po ugovoru u trenutku izjavljivanja žalbe nije niti započela te predlaže žalbu odbiti.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, odluke o odabiru, Ugovora broj: DIR/24-01/3441; 00-04-02/07-25-13 te ostalih dokaza dostavljenih po žalitelju kako će nadalje biti navedeno u obrazloženju rješenja.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je neosnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da podnosi žalbu temeljem članka 411. ZJN 2016, točnije navodi da podnosi žalbu u slučaju sklapanja ugovora bez prethodno provedenog postupka javne nabave. Ukoliko naslov smatra da nema pravne osnove za podnošenje žalbe

temeljem članka 411. ZJN 2016, žalitelj navodi da podredno podnosi žalbu temeljem odredbe članka 413. stavka 2. ZJN 2016, zbog izmjene ugovora tijekom njegova trajanja pri čemu naručitelj nije objavio obavijest o izmjeni.

Ističe da je naručitelj sklopio ugovor s gospodarskim subjektom NMKA d.o.o., Zagreb, koji je trebao isporučiti obuću koja udovoljava tehničkim karakteristikama propisanim dokumentacijom o nabavi i ugovorom. Međutim, ukazuje da ima saznanja da subjekt NMKA d.o.o., Zagreb temeljem dodijeljenog ugovora isporučuje obuću (cipele za tehničko osoblje – trekking) koja ne zadovoljava ugovorene tehničke karakteristike, te da naručitelj Hrvatske šume d.o.o. prihvaća takve isporuke iako isporučena obuća ne udovoljava ugovorenim karakteristikama. Navodi da je do takvih informacija došao putem anonimnih prijava osoblja proizvođača obuće s kojim subjekt NMKA d.o.o., Zagreb surađuje. Smatra da je prihvaćanjem isporuka obuće koja ne udovoljava tehničkim karakteristikama iz dokumentacije o nabavi, naručitelj sklopio ugovor bez provođenja postupka javne nabave jer da su te tehničke karakteristike bile unaprijed poznate i transparentno objavljene u dokumentaciji o nabavi i drugi ponuditelji, uključujući žalitelja, bi bili u mogućnosti predati valjane ponude. Poredbeno, smatra da prihvaćanje isporuka obuće koja ne udovoljava tehničkim karakteristikama iz dokumentacije o nabavi i zaključenom ugovoru, predstavlja izmjenu ugovora o nabavi bez prethodne objave obavijesti o izmjeni.

U dopuni žalbe ističe da je došao u posjed jednog para obuće koja je isporučena temeljem dodijeljenog ugovora o javnoj nabavi i uputio ga u ovlašteni laboratorij na ispitivanje. Ističe da je tom prilikom utvrđeno da isporučena obuća ne udovoljava tehničku karakteristiku „otpornost na habanje“, jer je ista prema dokumentaciji o nabavi morala biti manja ili jednaka 75, dok je prema izvješću ovlaštenog laboratorija ona 90,2. Također, ukazuje da se Tehničkom specifikacijom tražilo da su „cipele izrađene tehnologijom lijepljenja i korištenjem sustava „čarapa“ prilikom postavljanja vodonepropusne podstave.“ Međutim, žalitelj ističe da isporučena cipela nema sustav „čarape“, jer je podstava postavljena ispod temeljne tabanice pa se ne radi o „čarapi“. U privitku dostavlja Izvještaj o ispitivanju Br. 2005-1/25 izrađen od strane laboratorija Mirta-kontrol d.o.o., Zagreb, iz sadržaja kojeg je razvidno da su predmetom ispitivanja bile cipele naziva MANGART MEN AVS AIR TEX.

Naručitelj tijekom žalbenog postupka ističe da je žalitelj neovlašteno došao u posjed jednog para cipela na temelju kojih tvrdi da isporučena obuća nije sukladna ugovoru. Međutim, naručitelj je mišljenja da nije dokazano da su te cipele identične onima koje je naručitelj zaprimio temeljem ugovora. Naručitelj ukazuje da mu je isporučen model cipela "MANGART MEN AVS AIR TEX" koje su u skladu sa zahtjevima iz dokumentacije o nabavi i u skladu s ugovorenim tehničkim specifikacijama. Nadalje, pojašnjava da se samoinicijativno pribavljanje uzoraka i njihovo ispitivanje bez sudjelovanja i suglasnosti naručitelja ne može smatrati vjerodostojnim dokazom. Navodi da laboratorijsko izvješće koje žalitelj dostavlja treba ocijeniti u kontekstu jesu li ispitane cipele doista one isporučene temeljem ugovora i narudžbenice ili je riječ o uzorku izvan ugovornog odnosa. Zaključuje da se tvrdnje žalitelja o nesukladnosti isporučenih cipela temelje na neprovjerenom i neovlaštenom uzorku i u potpunosti su neosnovane.

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi poslovni broj: UsII-34/2026-11 od 27. svibnja 2026., ocjenjuje da je slijedom žalbenog navoda, odgovora naručitelja te dostavljenog Izvještaja o ispitivanju, prvenstveno potrebno nedvojbeno utvrditi vjerodostojnost ispitivanog uzorka radne obuće. Sud je pri tome zauzeo sljedeće shvaćanje: „Žalbeni navodi koje ovaj Sud smatra osnovanim i radi prihvaćanja kojeg rješenje tuženika smatra nezakonitim odnosi se na vjerodostojnost ispitivanog uzorka. Tuženik nije utvrdio da

ispitivani uzorak dolazi od naručitelja odnosno od proizvođača koji radi za naručitelja temeljem spornog ugovora. Odlučna činjenica neusklađenosti robe utvrđena je na temelju neprovjerenog privatnog dokaza. Tuženik nije s potrebnim stupnjem izvjesnosti utvrdio da je ispitivani uzorak identičan robi isporučenoj po ugovoru. U situaciji osporenog i nedostatno verificiranog dokaza tuženik je bilo dužan provesti dodatne dokazne radnje, a ne prihvatiti dokaz jedne strane bez mogućnosti učinkovite provjere identiteta uzorka od strane tužitelja.

Budući da tuženik nije pouzdano utvrdio podrijetlo ispitivanog uzorka, njegov identitet u odnosu na isporučenu robu, kontinuitet između proizvoda iz ponude, proizvoda koji je testiran i proizvoda koji je isporučen, zaključak tuženika o nesukladnosti isporučene robe ne može se smatrati dokazanim na razini potrebnoj za donošenje odluke kojom se zadire u valjanost sklopljenog ugovora.

Teret dokazivanja nesukladnosti robe bio je na strani koja takvu nesukladnost tvrdi, a iz spisa ne proizlazi da je ta činjenica utvrđena na siguran i nedvojbjen način. Tek nakon što bi se nesporno utvrdio identitet uzorka nastupila bi obaveza za tužitelja kao naručitelja da dostavi cipele na vještačenje. Iz spisa proizlazi da je tuženik odluku o poništenju ugovora temeljio na laboratorijskom izvještaju koji je u spis dostavljen od strane zainteresirane osobe da isporučena roba ne udovoljava tehničkim specifikacijama iz DON-a slijedom čega je ocijenio da se radi o značajnoj izmjeni ugovora u smislu članka 321. Zakona.

Odlučna činjenica da isporučena roba ne udovoljava traženim tehničkim karakteristikama nije utvrđena nesporno, tužitelj je iste kroz upravni postupak osporavao, a dostavljeni dokaz nije omogućavao pouzdanu identifikaciju uzorka, tuženik je bio dužan, radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, provesti dodatne dokazne radnje. Prihvatanjem takvog dokaza kao ključnog, bez njegove provjere, tuženik je povrijedio načelo utvrđivanja materijalne istine, što je moglo biti od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja. Naime, iz spisa, kraj ovako utvrđenog činjeničnog stanja, ne proizlazi da je došlo do izmjene ugovornih odredbi, niti do sklapanja novog pravnog odnosa između ugovornih strana. Tuženik je neosnovano odbio održati raspravu. Radilo se o postupku u kojem je trebalo utvrditi autentičnosti uzorka, vjerodostojnosti vještačenja, mogućem izvođenju dodatnih dokaza. Došlo je do povrede prava na pravično sudjelovanje u postupku jer ovo nije bio upravni postupak u kojem je bilo sporno pravno pitanje. Okolnost da je naručitelj, ovdje tužitelj, tijekom postupka bio pasivan po pitanju dostavljanja cipela na vještačenje ne može nadomjestiti nedostatak pouzdanog dokaz, ne može pretvoriti neautentičan ili neprovjeren uzorak u siguran dokaz.“.

Postupajući u skladu s pravnim shvaćanjima i primjedbama Suda, žalbeno tijelo je zaključkom od 26. kolovoza 2026. godine pozvalo žalitelja da se, u roku od pet dana od dana dostave toga zaključka, očituje na okolnost vjerodostojnosti ispitanog uzorka koji je predmetom Izvještaja o ispitivanju akreditiranog laboratorija Mirta-kontrol d.o.o., Zagreb, br. 2005-1/25 od 29. srpnja 2025. godine, odnosno da navede podrijetlo i identitet ispitanog uzorka i dostavi dokaze za isto, te da dokaže kontinuitet između proizvoda iz ponude, proizvoda koji je testiran, i proizvoda koji je isporučen naručitelju, odnosno podredno da predloži izvođenje drugih dokaza na te okolnosti.

Žalitelj je podneskom od 23. rujna 2026. godine obavijestio žalbeno tijelo o promjeni osobe opunomoćenika pri čemu je predložio da žalbeno tijelo nastavi postupati u ovom predmetu te u skladu s pravnim shvaćanjima i primjedbama Visokog upravnog suda RH, zakaže usmenu raspravu na koju će žalitelj donijeti ispitani uzorak isporučene robe odabranog ponuditelja.

Člankom 427. stavkom 1. ZJN 2016 propisano je da stranke mogu predložiti održavanje usmene rasprave i obrazložiti razloge zbog kojih raspravu predlažu, a posebno zbog razjašnjenja složenog činjeničnog stanja ili pravnog pitanja.

U odnosu na prijedlog žalitelja, treba ponoviti da je Visoki upravni sud Republike Hrvatske zauzeo shvaćanje da Državna komisija u prethodnom žalbenom postupku nije nedvojbeno utvrdila da ispitivani uzorak cipele dolazi od naručitelja, odnosno od proizvođača koji radi za naručitelja temeljem spornog ugovora te da je stoga odlučna činjenica neusklađenosti robe utvrđena na temelju neprovjerenog privatnog dokaza. Sud je ocijenio da Državna komisija nije s potrebnim stupnjem izvjesnosti utvrdila da je ispitivani uzorak identičan robi isporučenoj po ugovoru te da je u situaciji osporenog i nedostatno verificiranog dokaza bila dužna provesti dodatne dokazne radnje. Dakle, Sud smatra da je prvenstveno potrebno pouzdano utvrditi podrijetlo ispitivanog uzorka, njegov identitet u odnosu na isporučenu robu, kontinuitet između proizvoda iz ponude, proizvoda koji je testiran i proizvoda koji je isporučen.

Upravo je u tom smislu, u ponovljenom postupku pred žalbenim tijelom, žalitelj pozvan zaključkom da se očituje na okolnost vjerodostojnosti ispitivanog uzorka koji je predmetom Izvješćaja o ispitivanju akreditiranog laboratorija Mirta-kontrol d.o.o., Zagreb, br. 2005-1/25 od 29. srpnja 2025. godine, odnosno *da navede podrijetlo i identitet ispitivanog uzorka i dostavi dokaze za isto*, te da dokaže kontinuitet između proizvoda iz ponude, proizvoda koji je testiran, i proizvoda koji je isporučen naručitelju.

Prema ocjeni žalbenog tijela ovdje nije riječ o činjenicama koje bi se utvrđivale i dokazima koji bi se izvodili isključivo saslušanjem stranaka žalbenog postupka na usmenoj raspravi, već je ovo tijelo uzimajući u obzir dostavljene dokaze u žalbenom postupku kao i shvaćanja Suda, ocijenilo da podrijetlo te identitet ispitivanog uzorka treba utvrditi prvenstveno odgovarajućom dokumentacijom. Iz tog je razloga zatraženo od žalitelja da se očituje i dostavi odgovarajuću dokumentaciju ili da predloži druge dokaze na okolnost utvrđivanja podrijetla i identiteta ispitivanog uzorka te kontinuiteta između proizvoda iz ponude, proizvoda koji je testiran, i proizvoda koji je isporučen naručitelju. Po dostavi odgovarajuće dokumentacije ili argumentiranog očitovanja/prijedloga stranke, ovo tijelo tada ima mogućnost, ukoliko to ocijeni svrhovitim, odrediti održavanje usmene rasprave. Stoga, zbog propusta žalitelja da postupi sukladno zaključku žalbenog tijela od 26. kolovoza 2026. godine, te u nedostatku ikakvog očitovanja žalitelja na jasno traženje ovog tijela da navede identitet i podrijetlo ispitivanog uzorka, ovo je tijelo u konkretnom žalbenom postupku utvrdilo da ne postoje okolnosti koje bi stranke trebale u pogledu spornih činjenica dodatno razjasniti izvođenjem dokaza saslušanjima te u tom smislu ne postoji potreba niti bi bilo svrhovito održati usmenu raspravu. Okolnost da je Sud u presudi ukazao i na potrebu provođenja dodatnih dokaznih radnji te na to da je u prethodnom postupku neosnovano odbijen prijedlog za održavanje usmene rasprave, prema ocjeni Državne komisije, ne znači da se u ponovljenom postupku usmena rasprava mora održati neovisno o utvrđenom činjeničnom stanju i dokazima kojima stranke raspolažu. Navedeno pravno shvaćanje potrebno je sagledavati u kontekstu odlučnog nedostatka koji je Sud utvrdio, a to je izostanak pouzdanog utvrđenja autentičnosti i identiteta ispitivanog uzorka. Dakle, saslušanje stranaka na usmenoj raspravi, u slučaju kada je potrebno razjasniti određene činjenice ili kada postoji argumentiran prijedlog stranke iz kojeg proizlazi da bi određene činjenice u pogledu kojih postoji spor mogle biti dokazane saslušanjem stranaka ili svjedoka, može biti ocijenjeno potrebnim i svrhovitim te od utjecaja na zakonitost odluke. Međutim, u konkretnoj situaciji u kojoj žalitelj, na kojem je teret dokazivanja činjenice nesukladnosti isporučene robe, nije dostavio niti jedan dokaz na temelju kojeg bi se moglo pouzdano utvrditi podrijetlo ispitivanog primjerka i njegova povezanost s predmetnim

ugovorom, niti se na navedene okolnosti na bilo koji način očitovao niti je argumentirano predložio izvođenje drugih dokaza, ocijenjeno je da se održavanjem usmene rasprave ne bi mogao otkloniti upravo onaj nedostatak na koji je ukazao Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja.

Ujedno, zbog propusta žalitelja da postupi po zaključku žalbenog tijela od 26. kolovoza 2026. godine, činjenično stanje je u ovoj pravnoj stvari, a uzimajući u obzir pravna shvaćanja i primjedbe Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje zakonite odluke. Naime, u žalbenom postupku nije nedvojbeno utvrđen identitet ispitnog uzorka cipele u odnosu na isporučenu robu, kontinuitet između proizvoda iz ponude, proizvoda koji je testiran i proizvoda koji je isporučen, zbog čega nisu dokazane tvrdnje žalitelja o nesukladnosti isporučene robe. Odnosno, tvrdnje žalitelja nisu dokazane na razini potrebnoj za donošenje odluke kojom se zadire u valjanost sklopljenog ugovora, kako to ocjenjuje Sud u presudi. Stoga, žalitelj nije dokazao svoje navode iz žalbe u kojima ističe da je naručitelj, prihvaćanjem isporuka obuće koja ne udovoljava tehničkim karakteristikama iz dokumentacije o nabavi, sklopio ugovor bez provođenja postupka javne nabave. Također, zbog toga što nije dokazao da je naručitelj prihvatio isporuku obuće koja ne udovoljava tehničkim karakteristikama iz dokumentacije o nabavi i zaključenom ugovoru, nije došlo do izmjene ugovora o nabavi bez prethodne objave obavijesti o izmjeni, kako je to isticao u žalbi.

Slijedom navedenog, postupajući u skladu s pravnim shvaćanjem i primjedbama Visokog upravnog suda Republike Hrvatske iz presude, Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave žalbeni navod je ocijenila neosnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

Sukladno prethodno navedenom, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 3. ZJN 2016, žalba se odbija kao neosnovana, kako je i odlučeno u točki 2. izreke ovog rješenja.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka, u ukupnom iznosu od 3.677,16 eura, koji se sastoji od prethodno plaćene naknade za pokretanje žalbenog postupka i troška sastava žalbe po opunomoćeniku odvjetniku. Međutim, sukladno odredbi članka 431. stavka 4. ZJN 2016, u slučaju odbijanja žalbe žalitelj nema pravo na naknadu troškova žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 3. izreke ovog rješenja.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog Rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave Rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENICA PREDsjednice

Danijela Antolković

DANIJELA ANTOLKOVIĆ

HR-82400519814

Elektronički potpisano: 23.10.2026T12:35:40 (UTC:2026-10-23T10:35:40Z)

Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>

Broj zapisa: 58fa10f4-e1d6-495d-b2a8-10bbb0d243b8

